

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) (jud. O. Cernei)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Felidman Mihail,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Felidman
Mihail împotriva Elenei Țîmbaliuc, CCL 173, intervenient accesoriu SA
„Termoelectrica” cu privire la efectuarea recalculării serviciilor comunale și ne-
comunale, excluderea unor categorii de plăți,
împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost respins apelul declarat de către Felidman Mihail și menținută hotărârea
din 19 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani),

c o n s t a t ă :

La 07 septembrie 2015, Felidman Mihail a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Elenei Țîmbaliuc, CCL 173, intervenient accesoriu SA
„Termoelectrica” cu privire la efectuarea recalculării serviciilor comunale și ne-
comunale, excluderea unor categorii de plăți.

În motivarea acțiunii a menționat că locuiește în casa care este gestionată de
CCL 173, iar președintele CCL se adresa în instanța de judecată împotriva lui cu
pretenții privind încasarea datoriei pentru serviciile comunale, inclusiv și pentru
încălzire. Calculele datoriilor pentru serviciile comunale sunt majorate și efectuate
printr-o metodă neclară.

Prin hotărârile judecătorești anterioare reclamantul a fost obligat la achitarea
sumelor pentru serviciile comunale pentru perioada: 01 iulie 2006 – 01 iulie 2009
și 01 iulie 2009 – 01 iulie 2012, inclusiv și pentru încălzire 3143,67 lei și 2671,74
lei, în sumele date este inclusă și taxa de stat de 270 lei.

La 23 ianuarie 2014 și 01 iulie 2014 sumele au fost achitate pe contul CCL

173, iar președintele CCL 173 urma să le transfere pe contul SA „Termocom”, ceea ce nu a făcut. Ulterior, din 01 iulie 2012, calculul plăților pentru serviciile comunale, urma să fie continuat de la zero, fără indicarea datoriilor.

În factura pentru ianuarie 2014, a fost inclusă suma de 270 lei pentru taxa de stat, pe când el a achitat-o la 01 iulie 2014 și consideră că, taxa de stat nu are nici o atribuție la facturile de serviciile comunale.

Reclamantul a menționat că s-a adresat către președintele CCL 173 cu cereri privind concretizarea calculelor, însă nu a primit nici un răspuns, iar la 13 februarie 2014 a primit un răspuns de la președintele CCL 173, în care a fost indicat că, introducerea schimbărilor în facturi este posibilă doar la adunarea generală a membrilor CCL.

S-a adresat către ÎM ”Infocom”, care la rândul ei a refuzat să introducă modificările în factura privind încălzirea. Ulterior, s-a adresat la Procuratură, iar în toate răspunsurile primite se menționează că, introducerea modificărilor ține de competența președintelui CCL 173.

În luna octombrie 2012, 2013, 2014 o asociație de caritate a transferat pe contul SA „Termocom” sumele de 1250 lei, 2000 lei, 3270 lei pentru stingerea datoriilor, însă banii nu au fost incluși, iar reclamantului se înaintează datorii neexistente, în facturile pentru serviciile comunale sunt introduse careva rubrici, care se dublează și nu sunt calculate corect.

La fel, calculele pentru apă și energie electrică nu sunt efectuate potrivit actelor normative. În opinia reclamantului datoria acumulată pentru serviciile comunale pentru perioada 01 iulie 2012 – 01 ianuarie 2015, constituie suma de 2034,59 de lei, iar pentru încălzire a achitat în surplus 1231,47 de lei.

În instanța de judecată, Felidman Mihail a solicitat obligarea administrației CCL 173 să efectueze recalcularea plăților pentru încălzire potrivit calculului lui; obligarea administrației CCL 173 să efectueze recalcularea plăților pentru serviciile comunale potrivit calculului lui; excluderea din factura pentru luna februarie 2014 datoria neexistentă de 270 lei pentru taxa de stat.

Prin hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Felidman Mihail și menținută hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Pentru a decide astfel, instanțele inferioare au reținut că, nu pot fi admise pretențiile reclamantului privind recalcularea plăților pentru încălzire și serviciile comunale potrivit calculului lui, or, corectitudinea stabilirii acestora de către CCL 173 este confirmată prin facturile anexate, informațiile despre achitarea serviciilor locativ-comunale, analizele datoriilor, iar modalitatea efectuării calculelor efectuate de reclamant nu este clară, precum și pe ce temei de drept se bazează reclamantul.

La fel, instanțele au reținut că, calculele efectuate și prezentate de reclamant nu pot fi luate la baza admiterii pretențiilor sale, deoarece nu confirmă faptul corectitudinii acestora, iar admiterea neîntemeiată a acestora și facturarea locului de consum al reclamantului în baza acestora ar crea o situație de favorizare nejustificată a reclamantului și discriminarea față de ceilalți locatari.

Mai mult ca atât, legalitatea și temeinicia calculului sumelor înaintate spre plata pentru serviciile comunale, inclusiv și energie termică au fost verificate de instanțele de judecată, fiind adoptate pe cauze precedente hotărâri de încasarea de la reclamant în beneficiul pârâtului a datoriilor pentru aceste servicii.

În privința argumentelor lui Felidman Mihail referitor la excluderea din factura pentru luna februarie 2014 a datoriei neexistente de 270 lei pentru taxa de stat, instanțele au concluzionat că această sumă a fost inclusă în factura de plată a reclamantului cu titlu de taxa de stat, în temeiul hotărârii judecătorești irevocabile din 27 mai 2013, fiind inclusă o singură dată, or potrivit facturilor pentru lunile ulterioare, aceasta nu mai figurează.

La 08 decembrie 2018, Felidman Mihail a declarat recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat argumentele invocate anterior în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

La 28 februarie 2019, SA „Termoelectrica” a depus o referință la recursul declarat de către Felidman Mihail solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

La 05 martie 2019, CCL 173 a depus o referință la recursul declarat de către Felidman Mihail solicitând respingerea acestuia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referințe, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Felidman Mihail, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din

3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Felidman Mihail, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Felidman Mihail.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Felidman Mihail.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Svetlana Filincova